

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2008. szeptember 19. napján megtartott nyilvános fellebbviteli tárgyaláson meghozta a következő

v é g z é s t :

A társtettesként, hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és más bűncselekmény miatt a I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. február 18. napján kihirdetett 14.B.441/2007/12. számú ítéletét **az I.r. és a II.r. vádlott** vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy a katonai mellékbüntetés helyes megnevezése mindkét vádlott esetében 1 (egy) évre az őrmesteri rendfokozatba visszavetés.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. február 18. napján kihirdetett 14.B.441/2007/12. számú ítéletével az I.r. és a II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki társtettesként megvalósított hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségében és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés büntetében. Ezért őket halmazati büntetésül 1-1 évi - 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 1-1 évi rendfokozatban visszavetésre ítélte. A vádlottakat előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, és kötelezte őket az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére. Ellenben a III.r. vádlottat az ellene társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége és társtettesként elkövetett könnyű testi sértés büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Az ügyész a felmentő rendelkezés miatt, valamint az I. és II.r. vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. Fellebbezésének indokolása szerint az elsőfokú bíróság eltúlzottan enyhe büntetést szabott ki az I. és II.r. vádlottakkal szemben, akik cselekményükkel jelentősen sértették a rendőrségbe vetett közbizalmat. Álláspontja szerint ezért e vádlottak büntetésének súlyosítása indokolt az előzetes bírósági mentesítésük mellőzésével. A III.r. vádlott tekintetében a megalapozatlan ítélet megváltoztatására, bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására tett indítványt.

A I.r., a II.r. vádlottak és védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A III.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.257/2008/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a III.r. vádlott vonatkozásában visszavonta, míg az I. és II.r. vádlottak tekintetében fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság minden szükséges bizonyítékot beszerezett és mérlegelés alapján helyes tényállást állapított meg. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az I. és II.r. vádlottakkal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejét és a mellékbüntetést hosszabb időtartamban állapítsa meg, továbbá mellőzze előzetes bírósági mentesítésüket.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést és az átiratban foglaltakat változatlan tartalommal fenntartotta.

A vádlottak védője perbeszédében elsősorban az ügyészi fellebbezés elutasítását indítványozta. Véleménye szerint az első fokú ítélet felderítetlen, ezért az megalapozatlan. Tévedett a bíróság, amikor védencei bűnösségét megállapította, mivel az eljárás során nem merült fel olyan adat, amely alapján ítéleti bizonyossággal lehetne megállapítani a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Kifogásolta, hogy nem került felderítésre azon további rendőrök személye, akik a sértettel szemben lefolytatott intézkedésben részt vettek, és akik a sérülését okozták. Indítványozta figyelembe venni a vádlottak jó parancsnoki jellemzését. Elsősorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére, másodlagosan pedig az I. és II.r. vádlottak felmentésére tett indítványt.

A vádlottak az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban egyezően adták elő, hogy nem ők okozták a sértett sérülését és a bántalmazásban nem vettek részt.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata nem terjedt ki a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján az ítélet a III.r. vádlottra vonatkozó részére, mivel az ügyész által, III.r. vádlott terhére bejelentett fellebbezés a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség által joghatályosan visszavonásra került. A Fővárosi Ítéltábla a 2008. június 11. napján kelt 6.Bf.127/2008/4. számú végzésével az ő vonatkozásában, az első fokú ítélet felülbírálatát mellőzte és megállapította, hogy a III.r. vádlott tekintetében a Fővárosi Bíróság 14.B.441/2007/12. számú ítélete 2008. május 8. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A másodfokú bíróság megkeresése alapján a Fővárosi Bíróság 2008. június 17. napján kelt és 2008. július 3. napján jogerőre emelkedett végzésében a tárgyalási jegyzőkönyvet kijavította, mely szerint a bíróság a bizonyítási eljárást az iratismertetés során ténylegesen a jegyzőkönyvben nevesített okiratok felolvasásával fogatosította. Ezért a másodfokú bíróság nem adott helyt a Fellebbviteli Főügyészség azon indítványának, hogy az elsőfokú bíróság által megvalósított eljárási szabályszegést a másodfokú tárgyaláson akként orvosolja, hogy a bizonyítás szempontjából jelentős jegyzőkönyveket és egyéb okiratokat olvassa fel. Az elsőfokú bíróság

kijavító végzése alapján ugyanis megállapítható, hogy az említett okiratok felolvasással történő bizonyítékok közé emelése az elsőfokú eljárásban megtörtént. Írásbeli indítványát a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője sem tartotta fenn.

Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat beszerezte és értékelési körébe vonta. A vádlottak tagadásával szemben mérlegelési jogkörében tanú1, tanú2, tanú3 és tanú4 tanúvallomását, a rendőri jelentéseket, illetve a TV2 aktuális műsorának felvételét, és az orvosi látletet fogadta el határozata alapjául. Az ítélet tényállása a vádlottak személyi körülményei körében megállapítottakat illetően azonban hiányos, mivel az elsőfokú bíróság nem szerezte be a vádlottak parancsnoki jellemzését. A Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján az ügyészi indítvánnyal egyezően a másodfokú bíróság beszerezte a vádlottak parancsnoki jellemzését és azok felolvasásával azt a bizonyítás anyagává tette. E bizonyítékokra figyelemmel az első fokú ítélet tényállását a következőkkel egészíti ki: „Az I.r. 2003. július 1-jén kezdte rendőri szolgálatát, jelenleg járőr beosztást lát el. Munkáját előjárói megelégedésére látja el, dicséretben és fenyítésben nem részesült. A II.r. vádlott 2005. február 1. óta teljesít rendőri szolgálatot, jelenleg járőr beosztást lát el. Munkáját jól látja el, ellene fegyelmi eljárás soha nem indult.”

Az előzőekben írt kiegészítésekkel az első fokú ítélet már minden vonatkozásban mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlottak felmentésére, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést, illetve indítványt a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság minden lehetséges, az ügy szempontjából fontos bizonyítékot mérlegelési jogkörébe vont. A rendelkezésre álló bizonyítékokat a logika szabályai szerint értékelte és ebből vonta le azt a következtetést, hogy bár a sértettel szemben több rendőr is intézkedett, illetve részt vett a bántalmazásban, e rendőrök között az I.r. és a II.r. vádlott jelen volt. Nem tévedett tehát, amikor ítéleti bizonyossággal megállapította, hogy a sértett bántalmazásban e vádlottak részt vettek. Ezt a megállapítását elsősorban tanú3 és tanú4 tanúk vallomására alapozta. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a megállapított tényekből, a logika szabályai szerint következtetett a vádlottak bűnösségére.

A Be. 351.§ (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A másodfokú bíróság nem adott helyt a védő azon bizonyítási indítványának, amely arra irányult, hogy további tanúkat hallgasson meg, illetve ismételten hallgassa ki a vádlottakat a vád tárgyává tett cselekménnyel összefüggésben. A vádlottak arra

utaltak, hogy meg kívánják nevezni azokat a személyeket, akik a sértett bántalmazásában részt vettek és neki sérülést okoztak. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok meggyőzően alátámasztották a vádlottak bűnösségét, az a körülmény, hogy rajtuk kívül mások is részt vettek a sértett bántalmazásában, nem érinti büntetőjogi felelősségüket. Mindez csak az eljárás további elhúzódását eredményezte volna. A vádhoz kötöttség elvére figyelemmel a bíróság egyébként is csak annak a büntetőjogi felelősségéről határozhat, akivel szemben az ügyészség vádat emelt (Be.2.§).

A Be. 352.§ (3) bekezdése szerint a másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre bizonyítást nem vett fel. Ezért a másodfokú bíróság számára a Fővárosi Bíróság által megállapított ítéleti tényállás a fellebbviteli eljárásban is irányadó volt, mivel az megalapozott és az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményüket is. A vádlottak cselekménye heterogén alaki halmazatot alkot, amely kimeríti a Btk. 226.§ -ába ütköző társtettesként hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétségét, valamint a Btk. 170.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett könnyű testi sértés bűntettét.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, azonban további enyhítő körülményként kell értékelni a cselekmény elkövetése óta eltelt időt, valamint a vádlottak jó parancsnoki jellemzését.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az ügyész büntetés súlyosítása érdekében bejelentett fellebbezésével sem.

A vádlottak a terhükre rótt cselekmény elkövetése előtt és azt követően is kifogástalanul látták el a rendőri szolgálatukat. Nem hagyható figyelmen kívül az a feszült légkör, amely során a vád tárgyává tett cselekményeket megvalósították. A fellebbviteli tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvényesen szabott ki velük szemben szabadságvesztés büntetést és nem tévedett akkor sem, amikor lehetőséget látott a büntetések próbaidőre történő felfüggesztésére. A főbüntetés együtt a katonai mellékbüntetéssel alkalmas arra, hogy a jövőben visszatartsa őket hasonló bűncselekmény elkövetésétől. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a rendőri szolgálatban a vádlottak továbbra is megtarthatók, ezért helyes az első fokú ítélet azon rendelkezése is, amikor előzetesen mentesítette őket a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól. Az első fokú ítélet indokolása e körben, amely a mentesítés jogalapját a Btk. 104.§ (4) bekezdésében határozta meg, helyesbítésre szorul, mivel ilyen törvényhely a Btk.-ban nem található. A vádlottak előzetes bírósági mentesítése a Btk. 104.§ (1) bekezdésén alapszik.

Az előzőekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta azzal, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott

katonai mellékbüntetés pontos megnevezése mindkét vádlott esetében az 1 évre az őrmesteri rendfokozatba visszavetés. A Btk. 133. §-ában írt katonai mellékbüntetés alkalmazása esetén ugyanis meg kell határozni az alacsonyabb rendfokozatot és az abban eltöltendő időt is.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 371. § (1), (2) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. szeptember 19.

Dr. Ruzsás Róbert sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László sk. bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete az I.r. és a II.r. vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írtak szerint jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Budapest, 2008. szeptember 19.

. Ruzsás Róbert sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő